deſtricto iure illa opinio bar. nõ ꝓce
dit. Franc. tñ de are. illá opinionẽ fuit
ſecut⁹. ſed nõ. Accur. hec pa. vbi. ſ. vi
de ẽt eũdẽ pa. in c. i. de pẽis vbi dicit
de mẽte bar. i. l. ſi cui. in fi. ff. de accu.
ꝙ ſi qs cõmiſit plura dlicta i vno loco
⁊ i h̃ territorio aliud: vel illud reitera
uit: nõ p̃t hic puniri ꝓ delictis alibi cõ
miſſis: niſi alia rõe hic ſortiat̃ forũ. ſꝫ
pena bene p̃t aggrauari ex delictis ali
bi comiſſis. Exẽplũ in fure q cõmiſit
diuerſa ⁊ varia furta i vno territorio
nũc in alio territorio cõmittit vnũ fur
tũ: tũc qꝛ habito reſpectu ad alia p̃t di
ci famoſus latro: poterit ſuſpẽdi vbi cõ
miſit tm̃ vnũ furtũ: tanq̃ꝫ famoſus la
tro. l. capitaliũ. §. famoſuſ. ff. d pe. lꝫ di
recte ñ poſſit ibi puniri ꝓ delictis ali
bi cõmiſſis. Nõ ſm directoriũ li. ij. tit.
xlij. ꝙ ad vſucapionẽ q̃ttuor reqrunt̃.
Primo ꝙ res nõ ſit vitioſa: nec furti
ua ⁊ hmõi. nec lib hõ: nec res ſacra:
vel religioſa pñt vſu capi: nec decima
nec p̃ſcribi. Itẽ nec ſuus fugitiu⁹ vt in
ff. d vſuca. §. ſꝫ aliqñ. ⁊ ſe. Itẽ nec via
publica: nec aq̃ duct⁹. ff. de vſuca. l. vſu
capionẽ. C. de aquaduc. l. diligẽter. li.
xi. ff. de via pu. l. viá publicá. Scdo re
qrit̃ ꝙ ille q vſucapit hẽat boná fidẽ
i. ꝙ credat vẽditorẽ eſſe dñꝫ: vel hẽre
ius diſtrahẽdi. ff. de ver. ſi. l. bõe fidei.
Nõ. tñ ꝙ ignorãtia iuris ñ excuſat: vt
qs ſit bone fidei. ff. de vſuca. l. nũq̃ꝫ. Et
reqrit̃ fides bona ⁊ ꝯtinua i p̃ncipio:
medio: ⁊ fine Als q̃cq̃d dicát doc. vſu
capio nõ ꝓcedit: vt p̃ſcriptio. Tertio
reqrit̃: ꝙ res tradat̃: vl̃ q̃ſi: qꝛ poſſeſſio
ñ acqrit̃ ſine traditõe: vl̃ q̃ſi. C. d pac.
l. traditõib⁹. Quarto reqrit̃ iuſt⁹ titul⁹
ver⁹ ñ putatiu⁹: nec falſo. C. d vſuca. ꝓ
hr̃de. l. fi. Et no. ꝙ i vſucapiõe reqrit̃
tp̃s triũ ánoꝝ. Que q̃dẽ fuit itroducta
pro bono publico: ne dñia reꝝ ſint in
certa. ff. d vſuca. l. i. Et oía q̃ pñt p̃ſcri
bi poſſunt ⁊ vſucapi: niſi qꝛ i reb⁹ mo
bilib⁹ ẽ vſucapio: p̃ſcriptio i imobilib⁹
p̃ſcriptõ át retinꝫ nomẽ ſuũ gñale: vſu
capio át tráſit i nomẽ ſpãle: qd vocat̃
vſucapio. Silr̃ hẽs. ſ. adoptio. in p̃n.

Quid ſi quis furet̃ xp̃anos detẽtos 24
a paganis: vt eos liberet. R̃. ſm Rai. ⁊
Ho. ſi eſt tẽpus guerre: in nullo tenet̃
xxiij. q. ij. dñs. Si vero eſt tp̃s treuge:
tenetur ipſi pagano reſtituere: nõ ho
minẽ ꝑꝑ periculũ anime: ſed eſtimatõ
ne. Silr̃ tñr de alijs ablatis. vt. xxiij.
q. i. noli. Tñ h̃ caſu dicit Rai. ip̃m fu
rantem nullo modo peccaſſe q̃tuꝫ ad
hoiem quẽ furatus eſt: ſi rectam hũit
intentionẽ: dũmõ als ſatiſfaciat. Qui
dam tñ dicũt: ꝙ ẽt ad nullá ſatiſfactõ
nem tenetur: qñ pagan⁹ xp̃ianum in
iuſte detinebat: qd eſt regulare. vt in
ſũica. C. ne xp̃i. mã. her̃. vel pa. vel iu.
ha. vel poſ. ⁊ in. l. vna ibi poſita. Si tñ
pagani ꝯpellerẽt eũ ad circũciſionem
vel idolatriã: vel aliqd mortale pecca
tum tũc ille penitus liber factus eſt ⁊
ſic furans eum non peccat.
Nunq̃d xp̃iano q detinet̃ a ſarrace 25
no. liceat furari ei. R̃. ſm Hoſt. ſi iſte.
xp̃ian⁹. duꝫ eſſet treuga: frangeret eá:
⁊ ſic erat i culpa: ⁊ fuit capt⁹: nec ei i
minet ꝑiculũ neceſſitatis nõ lꝫ furari.
Sed tenetur ad reſtitutionẽ. naꝫ talis
iuſte detinebat̃. Si aũt iniuſte detine
batur: vt qꝛ tẽpore belli captus eſt: vel
immineat neceſſitas: non tenetur ad
reſtitutionem.

GLoria vana. Utrum appetitus in
anis glorie ſit peccatum mortale.
R̃. ſm tho. ſecũda. ſecũde. q. cxlij. po
teſt eſſe mortale dupliciter. Primo ra
tione materie cum quis gloriatur de
aliquo falſo: quod cõtrariatur diuine
reuerẽtie: vel cũ qs bonũ tp̃ale. d quo
gloriatur. p̃fert deo. ſeu cum qs p̃fert
teſtimoniuꝫ hoium teſtimonio dei vꝫ
cuꝫ qs verecũdat̃ ꝯfiteri: ſeu ſequi qd
deus ꝑ ſacrã ſcripturã docet: ꝑꝑ ꝯ̃traꝫ
hoium opionem. ꝯ̃ quos dr̃. qui me
erubuerit ⁊c. Scdo mõ ex ꝑte ipſius
gloriãtis q intẽtionẽ ſuã refert ad glo
riam: tãq̃ꝫ ad vltimũ finem ad quem
ordinat etiá virtutis opera ⁊ pro quo
non pretermittit etiam que ſunt cõtra
deum. his ergo Modis eſt mortale
Aliter non.

GRatia. Nunquid gr̃a per ſũmum
pontificẽ facta expiret per eius mortem
ẽt re integra dic ꝙ aut gratia ē facta
ꝛ pfecte cõceſſa p romanũ põtificem.
ꝛ tũc nõ expirat per eius mortem: ſꝫ exe
cutio dicte gr̃e nõdum fuerit cõplecte
facta. Aut gr̃a nondũ ē facta. ſꝫ faciẽ
da. ꝛ tũc expirat p eius mortẽ re inte
gra. Et de pmo mẽbro caſus ē ſingula
ris. in. c. ſi ſup ꝺ of. dele. li. vi. De ſcðo
ē tex. clar⁹ i. c. ſi cui. ꝺ pbẽ. li. vi. Et ibi
de h̃ ē gl. ſingularis. q̃ ꝯcordat pdcõs
duos tex. q videntur cõtrarij.

1 Additio. Et p predicta ſoluitur
qõ q̃tidiana quã põit
Fede. ꝯſilio. lxxviij. Papa concesſit
pori fratrũ pdicatorũ auctoritatem, di
ſpenſandi cũ fratrib⁹ dicti ordinis nõ
litie nat] ꝙ poſſint ad p̃lationẽ aſſumi
Poſt hec magiſter diſpẽſauit cũ vno
fratre ex auctoritate ſibi ꝯmiſſa p ipa
pã ꝙ poſſit eſſe por. Sꝫ re integra an̄
q̃ iſte frater cũ quo magiſter diſpẽſa
uit eligeret i priorẽ: mortui ſunt papa
ꝛ magr̃ ordis. Poſt hec iſte frater eli
git in porẽ. Nõ q̃rit̃ vtrũ iſta diſpen
ſatio facta p magiſtrũ adhuc duret an
expiret p mortẽ pape ꝛ magr̃i re inte
gra. Fed. dicit circa hoc duo eſſe viden
da. Prio: an p mortẽ pape viuẽte ma
giſtro diſpẽſatiõe nondũ facta expiret
ptãs ꝯceſſa p papã magr̃o. Et dicẽdũ
eſt idubitãter ꝙ nõ q: gr̃a ſemel ꝯceſſa
puta p papã in pſonã mgr̃i p mortẽ
pape nõ expirat. De hoc ē caſus in. d.
c. ſi cui. ꝛ. d. c. ſi ſup. Scðo reſtat vide
re: an p mortẽ mgr̃i expiret diſpẽſatio
ẽt an̄q̃ iſte cũ quo diſpenſatũ eſt vtat̃
iſta. Et indubitãter dicẽdũ ꝙ nõ rõni
bus. s̃. poſitis. Et q: diſpenſatio ſemel
canonice facta ex ſupueniẽti facto nõ
rectractat̃. Caſus eſt ꝺ fi. pſby. c. ex tua
Et ibi. d. an. querit an ꝯceſſa gñaliter
ptãte diſpẽſandi cũ filijs ſacerdotũ: ſi
ꝯtingat diſpẽſaſſe quo ad vnũ an quo
ad alios expirat ptãs morte cõcedẽtis
an p diſpẽſationẽ quo ad vnũ ſit ppe
tuata. Spe. in ti. de le. §. videdũ dicit
ſe obtinuiſſe: ꝙ nõ eſt ppetuata. Dictũ
iſtud pcedere põt ſm Joan. ꝙ p viã
ꝯmiſſiõis nõ p viã gr̃e facte diſpẽſare
dñti emanauit lr̃a p viã ꝯmiſſionis ꝛ
maxie cũ i certis vt ſepe fit: quo caſu
pmo cũ gr̃a eſſet pfecta nõ expiraret p
mortẽ ꝯcedẽtis vt clare pꝫ. d. c. ſi cui.
Et adhuc qñ p viã ꝯmiſſiõis poſſꝫ ſb
diſtingui: an is cui facta ē ꝯmiſſio fe
cerit actũ cõeꝫ omni diſpenſationi: ꝛ
durat ptãs: an ſoliũ ſpãlẽ quo ad diſpẽ
ſationẽ iã factã ꝛ pcedat dictũ Specu.
Predicta patẽt ex his q̃ notant̃ de of.
dele. c. ſꝫ Et iſta ē optĩa diſtictio q̃ de
clarat pcedẽtia. Nã qñ fcã ē p viã gr̃e:
tũc iuriſditio eſt ppetuata: ſꝫ executio
nõdũ ſit facta. Qñ aũt eſt p viã ꝯmiſ
ſiõis: ꝛ tũc aut is cui facta ē ꝯmiſſio fe
cit actũ cõem oi diſpẽſatiõi: vtputa:
emiſit edictũ cõe vel ſile: ꝛ durat pote
ſtas. al's ſecus. Finis.
¶ Quid de illo q pp numeꝝ filiorum 2
data ſibi fuit imunitas: ſꝫ poſtea aliq
de numero illo pierint nũqd durabit
imunitas. R. Jo. an. in regula decet. ꝺ
re. iu. in. vi. i mercu. dicit ꝙ p multos
doc. ſolẽnes in fcõ fuit ꝯſultuꝫ: ꝙ du
ret talis imunitas.
¶ Gr̃a nõ reuocat̃: qñ ius ē alteri que 3
ſitum: ꝛ ſic itelligit̃ regula. mutare de
reg. iu. in. vi.

GUla vtrũ ſit peccatũ mortale. R.
ſm Tho. ſcða ſcðe. q. cxlviij. ꝙ ſi
delectationi gule inhereat hõ tanq̃ fi
ni: pp quã deũ ꝯtẽnit: paratus ꝯ pcep
ta dei agere: vt delectatiões huiuſmõi
aſſequat̃: ſic ē peccatũ mortale. Si vo
in gula ſit ordinatio ſꝫ ea q̃ ſunt ad fi
nẽ: vt pote. q: nimis concupiſcit dele
ctatões ciboꝝ: ſꝫ pp hoc nõ faceret ali
qd ꝯ legem dei: ſic eſt veniale.
¶ Que ſunt ſpẽs gule. R. Gre. ſcðo li. 1
moraliũ ponit qnq̃ ſpẽs: q̃ notantur
in hoc. v. Prope: laute: nimis: arden
ter: ſtudioſe. ꝺ ꝯſe. di. v. qnq̃ modis.

HEreditas. Quid ē hereditas. bar.
in Rubrica ꝺ acq. he. dicit ꝙ here
ditas nihil aliđ ē: q̃ ſucceſſio i vniuer
ſuꝫ ius: qđ defunct⁹ hũit. vt. l. nihil. ꝺ
v. ſi. Et iſto mõ ſũpta ē de iure ciuili

romanoꝝ tm̄.d.l.i.§.ius grtiū.ꝛ nulli⁹
alteri⁹ gētis.Et h̄ appet: q: deportati
q nō ſūt capaces eoꝝ:q̄ ſunt iuris ciui
lis:n̄ ſūt capaces hr̄ditatis.vt.l.i.C. de
here.inſti.Et ex h̄ infert:ꝙ in foro con
ſcie hēs nō tn̄r ad debita vltra vires
hereditatis:q: in foro conſcientie non
ſumitur heredtas iſto modo quo ſumi
tur de iure ciuili: ſed capitur prout eſt
de iure gentium.quia heres nō ſucce
debat in vniuerſū ius defūcti : ſ;capie
bat bona tāq̄ bona vacātia ꝛ iō non
tn̄r:niſi q̄ten⁹ patiūt facultates hr̄dita
tis. Et ſm Bar.in.l.gerit.ď acq.he.p⁹
gl.ibi ſingularē dicit :ꝙ ad eundā hē
ditatē ſufficit aius q̄litercūq̄ declara-
tus qd̄cūq̄ fit illud: ſiue ſcm̄:ſiue non
ſcm̄:ſiue dcm̄.ſiue ſcriptū. Et diudit
iſta hr̄ditas in.xij.ptes.q̄ appellantur.
xij.vncie.Et hn̄t iſta noia. Sextans.i.
ſexta ps hr̄ditatis.ſ.due vncie. Qua-
drās.i.q̄rta ps.ſ.tres vncie. Triens.i.
tertia ps.ſ.q̄ttuor vncie.Quiqnūs.i.qn
q̄ vncie.Semis.i.medietas hr̄ditatis
ſcz ſex vncie. Septuns.i.ſeptez vncie.
Bes.i.octo.ūcie.Bodrās.i.nonē ūcie
Dextās.i.decē ūcie.Deūs.i.vndeci vn
cie.As.qď ſigt pōdus.xij.ūciaꝝ. lz ali
qn̄.As.aſis.ponat ꝑ obolo.vn̄ ꝟ.As
obolus:pōdus.As eſt poſſeſſio tota.
Hec ꝓbant inſti.de here.inſti.

1 ¶ Bōa defunctoꝝ ad hr̄des deuolūt
ēt illoꝝ q dānati fuerunt.C.de bo. dā.
auten.bōa.ꝛ ibi pz ꝙ h̄ eſt verū q̄ ad
aſcēdētes ꝛ deſcendētes. Ex latere ꝟo
vſq̄ ad tertiū gradū. In quattuor tn̄
caſibus filij excludūtur ab' hereditate
patris:quos hēs.ſ̄.filius.§.x.

2 ¶ Quatuordeci ſūt cāe qb⁹ pr̄:vl mr̄
au⁹ vl auia:filios ꝛ nepotes exhr̄dare
pn̄t. Pria ē:ſi fili⁹ manus inſecerit in
pr̄ez.Scda ſi grauē iniuriā ei fecerit ꝛ
ↄtumeliā.Tertia ſi pr̄ez accuſauit i cri
minalib⁹ cāis:p̄terq̄ de crie leſe maie
ſtatis:vl ď offēſa ↄ cōitatē ſue ciuitatis
ſcā:vl ď hr̄ſi.Quarta ſi fili⁹ malefic⁹
cū maleficis ↄuerſat.Quita ſi fili⁹ ma
chinet vl inſidiet in necē pr̄is. Sexta
ſi filius calūnioſe litē mouerit pr̄i: a
qua ſi pr̄ defeceri:oz eū damna grauia
ſūſtinē.ſeptia ſi filius rogat⁹ a pr̄e ob
debitū i carcere detruſo.vt fideiubeat
ꝑ eo:ſi vult fideiubē:i illo ꝑ q̄ credito
res ei⁹ fideiuſorē recipe volūt.Qď tm̄
in filijs maſculis locū hz.nā femie ipe
diūt fideiubere.ff.ad vell.l.i.ij.Octa-
ua ſi fili⁹ ꝓhibuerit pr̄ez teſtari.Nona
ſi fili⁹ fit ioculator p̄ter volūtatē pr̄is:
niſi pr̄ eandē hūerit ꝓfeſſionē. Decia
ſi filia nō ↄſenſerit pr̄i volēti eā hōeſte
maritare.ꝛ dotare ſ̄z vires pr̄imōij:ſz
poti⁹ vult luxurari.Undecia ſi fili⁹ mi
ſceatūr cū ſua nouerca:aut ↄcubia pr̄i
ſui.Duodecia ſi parētib⁹ furioſis debi
tā curā nō ipenderit. Et h̄ obtinet nō
ſolū in filijs:ſz ēt in qbuſcūq̄ alijs : q
pn̄t ab inteſtato ſuccedere : vel ēt q in
teſtō ſunt hr̄des inſtituti:q: p̄dicti nō
ſolū pn̄t exheredari. ſz ēt a quocunq̄
extraneo in ſcriptis admoneri.vt eū ꝓ
curare feſtinent.Si autē poſt hmōi at
teſtationē neglexerint.ꝛ extrane⁹ i ſua
domo furioſū ſuſceptū. ſumptibus ſu
is vſq̄ in finem vite ſue ꝓcurauerit.
eius dz habere ſucceſſionē. euacuata
inſtitutōe ipſoꝝ.q curā neglixerūt. ita
tn̄. vt cetera teſtamēti capitula. in ſua
maneāt infirmitate.vt in autē. vt cū ď
appella.co.§.cauſas.vbi etiā gl. dicit.
Quid ſi non faciat teſtamentū. nec a
liqs extraneus eū procurauit .R. ꝙ in
hoc caſu eis denegetur hereditas ex
ſuo delicto.Et in hoc videtur inclinari
glo.Decimatertia ſi parentē de carce
re educere neglexerit.Intelligo de cap
tiuitate: ſiue fuerit in carcere. ſiue non
Decimaquarta ſi pater ſit catholicus.
ꝛ filius hereticus.Hec oēs cauſe ha-
bentur in .d.§.cās. Sunt tn̄ tres alie
cauſe. pp quas pater ēt pōt exhereda-
re filium. Prima ſi non exheredetur
malo animo. Sed vt ſe accurati⁹ det
virtutibus vel creditorib⁹ ſatiſfaciat.
l.multi.ff.ď li.ꝛ po.ꝛ ibi Bar.illā legē
ſūmando dicit ꝙ exheredatio fit qn̄
q̄ pp bonū.ꝛ in.l. cūex filio. ď vl.ꝛ
pu.dicit ꝙ dicta lex.multi.nō eſt cor-
recta. Secūda. ſi filius tpe teſtamenti

redetur: iſta erit exheredatio ſm Bar. in.l.ſiqñ .C.de inoffi teſ. vbi querit. Quid ſi pater nõ inſtituit filiũ: idõ qꝛ fi li⁹ dixit qđ nolebat iſtitui: an poſſit fi li⁹ rũpere teſtamẽtũ. Dicit ꝙ aut pr̃ ta lé filiũ ꝑterijt vel exheredauit. nulla cã̃ inſerta: ⁊ tũc teſtm̃ eſt nullum. nec po tuit filius ſua volũtate iſtã ſolẽnitatẽ omittere. vt.l.paul⁹.§.ꝑroni.ff. de bo. li. Si ṽo fuit exheredatus adiecta cã̃. qꝛ voluit exheredari: tunc ſi cã̃ eſt ṽa putat Bar. ꝙ teſtm̃ valeat. nec ob.d. §.cãs. qꝛ loqtur de exheredatiõe q̃ fit eo nolente. Poſſet tñ apparere ꝙ licet filius illa ṽba dixerit: tñ noluit exhe redari: vt puta ſi hoc dixit ꝑꝑ dolorẽ mortis patris: dicens. Poſtq̃ꝫ tu de cedis: nolo aliqđ: vel alia rõne turba tus. ar. de re.iu. qcqđ calore quã ratio nem fige mẽti. qꝛ occurrit đ facto hec Bar. tertia cã̃ ẽ ſi fili⁹ ſit furioſ⁹. nepoſ ṽo ex eo ſan⁹.mẽtis poterit exheredari. mõ iſtituat nepos.l.pe.ff.đ.cu.fu.

3 ¶ Cãe aũt ꝑꝑ q̃s filij ⁊ nepotes paren tes auũ. ⁊ auiã exhr̃dare pñt ſũt octo. Pría ſi pr̃ filiũ đ críe accuſauit: ꝓter q̃ꝫ đ críe leſe maieſtatis. Scđa ſi pr̃ vi te filij ꝑ venenũ. vl̃ alr̃ iſidiat⁹ fuerit. Tertia ſi pr̃ vxori vl̃ ꝯcubie filij ſe im miſcuerit. Quarta ſi pr̃ ꝓhibuerit fili ũ teſtari. đ his đ qb⁹ poterat teſtari. Quita ſi pr̃ ñ rdemerit filiũ captũ a ſarracẽis ſbueniẽdo ſibi. qꝛ tũc ſi fili⁹ ĩ captiuitate đcedat. bõa đ qb⁹ ipe po terat teſtari. dñt eẽ eccl̃ie. vl̃ dari ꝓ ca ptiuoꝝ rdẽptõe. ſi ṽo redeat. rite pr̃em exhr̃dare p̃t. Sexta ſi pr̃ neglexit curã filij furioſi. vid đ h̃.ĩ.doſ. Septia ſi pr̃ ſit hr̃tic⁹ ⁊ fili⁹ catholic⁹. Octaua ſi pr̃ vxori filij đderit venenũ ad mortẽ vl̃ mẽt] alieatiõné. vl̃ alr̃ iſidiat⁹ fuerit vi te ei⁹. ⁊ eodẽ mõ ſi mr̃ marito filie. hec oia ꝓbãt i.d.§.cãs. ⁊.§.ſiue igit oẽs. ⁊ oẽs iſte cãe ingr̃titudis tollũt ꝑ igreſſuꝫ religiõis. xix.q.vlti.nõ liceat.

4 ¶ Cãe ꝑꝑ q̃s frater fratrẽ exheredar̃ põt. ſũt tres. Pría ſi mortẽ voluit fr̃i inferre. Scđa ſi frẽm crialiter accuſa uit. Tertia ſi i ſubſtãtia molit⁹ fuerit ia cturã. vt i.auc.đ nup.§.igratitudinẽ. ⁊ no. ꝙ fratrũ duplex ẽ differẽtia. Qui dã.n.ſũt vterini. q̃ñ ex eodẽ vtero na ti: ⁊ nõ ex eodẽ pr̃e. ⁊ iſti nõ hñt q̃relã inofficioſi teſtamẽti ꝯ fratrẽ ẽt ſi per ſona turpis eẽt iſtituta. Quidã ſũt cõ ſanguinei q ex eodẽ pr̃e. ſꝫ mr̃e eadẽ vel nõ vt iſti. đ le.agna.ſuc. Et iſti fra tres hñt q̃relã ꝯ teſtm̃ fr̃is turpẽ per ſonã iſtituẽt]. niſi ꝑuũ neceſſariũ iſtitu at. q̃rela ṽo nlli alij ex trãſuerſalib⁹ cõ petit. vt.l.fr̃es.C.đ ioſ.te. ⁊ ibi Bar.

Additio. Quid aũt ſi fr̃ inſtituit ſpuriũ. nũqđ ali⁹ fr̃ hẽ 5
bit q̃relã ꝯ teſtm̃ fr̃is. Re. Azo. in ſũ .C. ex q̃b⁹ cãis. i.itro. i pe.col. dic̃ ꝙ ſpuri⁹ ſiue nat⁹ đ nõ lḡio mr̃imõio dicũt in fames. ⁊ ꝑ ꝯñs dicunt̃ turpes pſõe. er go ⁊c. idẽ dic de vſurario q dicat̃ infa mis. vt habet̃ vſura.i.§.liij. Finis.

¶ Quid aũt ſi fr̃ inſtituit aliquã turpẽ 6 ꝑſonã. ⁊ aliquã nõ turpẽ. Guil. de cu. put recitat Bart.i.d.l.fr̃es. dicit ꝙ ꝯ illã turpẽ ꝑſonã ꝯpetit q̃rela ⁊ ꝓ ſua ꝑ te reſcidet̃. no. ẽt gl.i.d.§.igratitudinẽ ꝙ frater põt exheredare fratrẽ i teſtõ ⁊ turpẽ ꝑſonã iſtituere ſi i aliq̃ ꝑdicto rũ triũ caſuũ eũ iuenerit igratũ. Silr̃ dici põt ꝙ ſi frater exheredat⁹. vel pre terit⁹ eẽt iſamis vel turpis ꝑſona nõ poſſꝫ opponẽ ꝯ ꝑſonã ẽt iſamẽ iſtitu ta. vt pꝫ ꝑ Bart.i.l.i.arẽa.C. đ ioff.te. vbi dic̃ ꝑ illã legẽ ꝙ aliqs ñ p̃t obijcẽ turpitudinẽ i q̃ꝫ ipe icurrit obijciẽs. ⁊ h̃ facit ꝙ ſi aliqs ẽ iſamis ñ poſſit op ponẽ teſti ꝙ ſit iſamis vt.l.iij.§. lege iulia.ff.de teſti. ſꝫ iudex forte poterit eũ repellẽ ex ſuo offõ ꝑꝫ guil. ⁊ ſic facit ꝙ ſi mater fuerit meretrix. ꝑꝑ meretri cium nõ poterit filiã exheredare. qđ ẽ ſingulare ſm bar. ibi.

¶ Quid aũt ſi ẽt ipe pr̃ luxuriet. dici 7 põt ꝙ nõ ẽ idẽ qđ in matre: qꝛ minor caſtitas requiritur in maſculo.l.i.C.de adult. not. etiam ſingulare dictũ Bar. in.l. ſiquis ita de adi.le. ꝙ ſi pater ex heredauit filium ex iuſta cauſa ſi poſt reconciliauit ſe cum illo: illa exhere datio videtur adempta. vide ẽt alex.

de imol.i.l.dotis cā.ff. ſo.ma. q ex ibi
notatis īfert duo. Prio ꝙ fili⁹ q igra
titudinē ꝯmiſit adeo ꝙ exher̄dari poſ
ſit:ñ p̄ñtiā viuo pr̄e agat vel añ codi
cil teſtm̄ nō poterit exheredari. Scd̄o
ꝙ neqꝫ ſibi alimēta poterūt denegari
no. ēt ꝙ exhr̄datio filioꝝ a p̄entib⁹ vl̄
eꝰ nō tz niſi aliq̄ cā de p̄dictis noiatis
exp̄mat i teſtō hr̄s aūt tñr ꝓbare. Qñ
aūt fr̄ exheredat fr̄ez nō oz de ncītate
vt inferatur cā exheredationis vt vo
luit bar.in.d.l.fratres.

8 ¶ Queritur an filia icurrat viciū igra
titudis vt,poſſit exheredari ſi ꝯxit ſine
volūtate pr̄is. R̄. Hoſ. dicit ꝙ ſic ho.tñ
hoc nō approbat niſi filia eligeret tur
pē vitā. hoc vltimū dcm̄ cōiter appro
batur.ar.de ſecūdis nup.c.pe. ⁊ vl. ex
quo eni filia vtitur ꝑmiſſiōe canonica
nō dz viciū icurrere ingratitudinis.

9 ¶ Sz nūqd pr̄ teneat̄ filiā dotare. ex
q̄ ꝯxit mr̄imoniū ſine ſuo cōſenſu. R̄.
pa.i.c.tua.de deſpō.ipu.dicit ꝙ aut fi
lia ꝯxit añ.xxv.ānū. ⁊ tūc ē dubiū. an
pr̄ teneat' dotar̄:tñ credit ꝙ ſic qm̄ pr̄
tñr alere filiā.nec ex ꝯctu illi⁹ mr̄imo
nij p̄t ſibi denegare alimēta cū in iſtis
ſp̄ūalib⁹ filia nō ſit i ptāte pr̄na.de iu
di.ſi ānū.li.vi. Forti⁹ ḡ tñr dotare q2
cā dotis eſt fauorabilior cā alimētorū
vt no.ci.i.l.nō oi.C.de admi.tu. ⁊ h̄,in
tellige qñ nupſit ꝓmittēdo dotē De h̄
s̄.adulteriū.vide ēt eūdē Pa.in.c.gn
tauali.de iureiu.vbi addit notabile di
ctū.ſpe.titulo.q.ſi.ſint le.ꝙ ſi filia vult
penitere de pcō:q̄ luxurie erat dedita
pr̄ dz eā alere. ⁊ p̄ ꝯñs dico ꝙ tñr eaz
dotare q2 cā dotis ꝯcī ⁊ dicit io. an. ꝙ
in oib⁹ caſib⁹ i qb⁹ pr̄ p̄t filiū exhere
dare forti⁹ pōt alimēta denegare Idē
tz Bar.in.l.diu⁹.ff.ad.l.pō.de pari. vi
de ēt Pa.in.c.accedēs de ꝓcu. vbi di
cit ꝙ qñ filia nupſit ſine dote tñr ma
rit⁹ eā alere de ſuo honorifice.vt i auc.
qui mo.na.eff.le.§.qm̄ aūt.nec p̄ hoc
filia excluditur a bonis pr̄nis ſed poſt
mortē pr̄is dz ſuccedere ⁊ hr̄e ad mi
nus legitimā ſuā ⁊ putat pa. ꝙ ſi ſtatu
to cauetur:ꝙ filia dotata ñ ſuccedat cū
maſculis nō hz locū in hac muliere.q̄
nupſit ſine dote inuito patre.

Additio. Sz p̄ clara ⁊ plēa dcl'io
ſiōe hui⁹ materie vide
q̄ no.pa.i q̄dā ꝯſilio icipiente ieſu xp̄i
ſaluatoris.vbi ꝯcludit ꝙ aut dicta filia
nupſit' poſt annū.xxv. ⁊ nulla igratitu
dine ēt de iur̄ ciuili notari p̄t.vt i auc.
⁊ ſi poſt.C.de ioſ.te. ⁊ i corpe vñ ſumi
tur.ſ.i auc.vt cū de app cog.§. aliō q̄
qꝫ capl̄m.aut nupſit añ illā etatē ⁊ pr̄
p̄ hoc exp̄ſſe ñ exhr̄dauit eā ſz cāz ſubti
cuit ēt eā p̄tereundo i teſtō. ⁊ adhuc ñ
p̄t p̄ hr̄dez filie igratitudo obijci:imo
teſtm̄ euacuare p̄t ex p̄teritiōe.de q̄ tñ
dicēdū vt no.i.l.oimō.C.de ioſ.te. ⁊ in
d.auc.vt cū d̄ ap.co.§.ſi āt hec obſua
ta nō fuerit. Sz dubiū iminet ſi pr̄ eā
exp̄ſſe ob hāc cāz exhr̄dauit. ⁊ Pa.h̄
caſu arbitratur 'illā cāz nō eē ſuficiētē
cū de iure canōico mr̄imonia debeāt
eē liba ab oi coactōe vl̄ pene ipoſitiōe
vt i.c.cū locū. ⁊ i.c.regſiſti. ⁊.c.gēma.
de ſpō. ⁊ i.c.pe. ⁊ fi.de ſecū.nup. ex ꝓ
uiſiōe āt iuris ciuilis nedū ipeditur li
bertas mr̄imōij.i expectādo ꝯſenſu pr̄
nū.imo ēt p̄ſtatur cā mulierib⁹ ad for
nicatōez ꝯmittēdā.cū nō poſſint mr̄i
monialr̄ ꝯiūgi.ſaltē vſqꝫ ad xxv.ānos
ſine igratitudis vicio. ⁊ p̄ hoc optie fa
ciūt notata p̄ Jo.an.i.c.ſtatutū de he
re.li.vi.q̄ vide.j.mr̄imoniū.i.§.xviij. ⁊
in iſtis ſp̄ūalib⁹ ceſſat ois iterdictō le
galis ⁊ ois pēa appoſita. ⁊ ſiqs recte
iſpexerit.dicet hoc nō eſſe ꝯ legez ciui
lez nā in his ſp̄ūalib⁹ ⁊ acceſſorijs itel
ligēda ſūt iura q̄ dicūt ꝙ leges nō de
dignātur imitari ſacros canones vt i
auc.vt cle.apō ſuos ꝓꝓos epos.§. pe.
col.vi.de hoc ēt ē gl.ordiaria i.c.ſi.xxx
ij.q.ij. ⁊ i.c.de raptorib⁹.xxxvi.q.i. ⁊
in vtroqꝫ loco volūt.ꝙ lz filia nupſit ſi
ne.ꝯſenſu pr̄is nihilomin⁹ tñr eā dota
re ſaltē vbi filia ne elegit ſibi idignuz
hoc volūt Archi. ⁊ alij doc. ⁊ bar.i.l.
obligamur.ff.de ac. ⁊ ob.limitat tñ h̄
qñ filia ꝓmiſit dotē ñ valēs alr̄ nube
re q2 ſi īuenit' aliquē cui nupſit ſine do
te ceſſat legis ꝓuiſio.nō'ob.glo. in.c.

cū ſcōz.de here.li.vi.q2 aut nō bñdixit
ꝛ ꝯriū tз gl.i.§.q̄bus ꝟbis.xxxvi.q.ij.
aut ꝓcedit ſolū qñ tollit lucꝝ ꝑ legē ꝺ
latū.ꝛ ita ꝓprie loqt̄.Sз i caſu nr̄o po
nit̄ pēa cū dos ceſſat̄ p̄rimoniū mlie-
ris.vt.l.iij.ff.ꝺ mio.ꝛ ſuccedit loco ali
mētoꝝ iuxta no.i.c.cū h̄ret ꝺ eo q̄ dux
in ma.Itē lt̄ia debet̄ iur̄ nāe.lз q̄ȝtitas
ſeu q̄tt ſit determiata ꝑ legē ciuilē ad-
dit tñ pa.ꝙ caſu q̄ filia pꝰ mortē p̄ris
h̄ret lt̄iaз ſibi ꝺbitā:ſi ē ſufficiēs ad do
tē ꝯſtituēdā iuxta dignitatē ſuā nō pt
agē ꝯ h̄rdē p̄ris ꝛ ꝯſtituēdā ſibi dotez
q2 ceſſat h̄ caſu legis rō.ꝯpellit̄.n.pr̄ ad
dotādā filiā vt iueniat cui nubē poſſit
vt no.bar.i.d.l.obligamur. q̄ rō ceſſat
mortuo p̄re cū ꝯpetat ſibi ius ad lt̄iaз
ꝛ pt dotē ſibi ꝯſtituē.ceſſat.n.remediū
extraordiariū.ex q̄ ꝯpetit ſibi ordiariuз
nec dз h̄re ex bōis p̄rnis dotez ꝛ lt̄iaз
vt i auc.ex teſtō ꝛ.l.filie.C.de colla.hec
pa.ſз dubiū orit̄:q̄d ſi filia ñ nupſit pꝰ
xxv.añū ſз luxuriatur an pr̄ eo caſu poſ
ſit eā exheredare.vr̄ dicendū ꝙ ñ ꝑ ar
gumentū a ꝯrio ſenſu dicti auc.vt cū ꝺ
appel.§.caſs.vbi tex.fac̄ mētionē qñ lu
xuriatur añ.xxv.annū ergo ſecꝰ ſi poſt
maxie cū iſta ꝯſtitutio ſit penalis.ergo
nō extendēda.idez puto dicendū eadē
rōne ſi añ xxv.añū nupſit.lз indigno.
Secꝰ tñ forte eēt dicēdū ſз iura antiq̄
ꝓut recitat.d.alex.de imo.i ꝯſi.icipien
te.Redēptoris nr̄i ꝛc.ꝑncipalis dubi-
tatio vbi dicit ꝙ ſi filia ꝯxit cū infami
vel turpi ꝑſona vel idigna ꝯ p̄ris vo-
lūtatez:ita ꝙ ꝑꝑ h̄ p̄rez vl̄ eiꝰ famā of
fenderet vñ tūc erat iuſta cā exhereda
tiōis.vt.l.iij.§.ſi emancipatꝰ.ff.de bo.
poſ.ꝯ ta.Si tñ nupſit idigno.pr̄ nō te
netur eā dotare:poterit tñ filia hoc caſu
poſt mortē p̄ris petet̄ lt̄iaз ex q̄ q2 nup
ſit idigno.pr̄ nō pt eā exheredare. Rō
aūt q̄re ſi filia nubendo digno ꝓmiſit
dotē.pr̄ teneatur eā dotare. eſt ſз bar.
in.d.l.obligamur.q2 lз pr̄ nō ꝯſenſerit
in tali ꝓmiſſiōe tñ filia ꝑ hāc ꝓmiſſio
nē releuat p̄rez a debito dotādi.ꝛ iō tā
q̄ȝ in rē p̄ris ꝟtatur iſta ꝓmiſſio.tene-
bitur pat̄ de i rē ꝟſo ꝑ tex.i ſili.i.l. ꝛ iō

§.ſi.ꝛ.l.filiꝰ.ff.de in reз verſo. Finis
Uſq̄ȝ ad q̄tū gradū durat ſucceſſio 10
in h̄rditate.Rñ.ñ terminatur.i.iiij.gradu
ſicut q̄ ad ipedimētū mr̄imonij: ſз du-
rat vſq̄ȝ ad decimū.xxxv.q.v.ad ſedeз.
Q̄ ꝺ tñ ſз aliq̄s dr̄ de decio. eo ꝙ vix.
eſt ꝙ memoria vltra extēdatur. ꝛ ſic ꝺ
vlteriori.ꝛ vſq̄ȝ i ifinitū q̄uſq̄ȝ memo-
ria de cognatōe h̄ri poſſit pt intelligi.
q2.d.c.ad ſedē.q̄ ad ſucceſſiōes nō fa-
cit aliquā gradus determinatiōez.
Utrū heredes teneātur ad ꝺbita de 12
functi.dic ſз canones ꝛ ꝯſciaз heres ſi
ue filiꝰ ſiue extraneꝰ tn̄r ad oīa debita
ſiue fuerint ex ꝯtcta vel quaſi:ſiue male
ficio:vel q̄ſi:ꝛ ſiue res ꝑuenerit ad he-
redeз:ſiue ñ:ꝛ ſiue lis fuerit ꝯteſtata:ſi
ue nō.Et hoc tenent Inno.Lau.Jo.ꝛ
Rai.ꝛ h̄ itelligo ſi h̄rditas ſufficiat:q2
ſi nō ſufficeret i iudicio aīe ñ teneretur
ēt ſi ñ feciſſet i uētariū.ſic tñ ꝙ debita
tn̄r ſoluere ſine diminutōe.ꝺ legatis ꝟo
ſi tot ſt̄ ꝙ ñ remāeat ei lt̄ia pōt detra-
here ſuā legitimā:ꝛ iteꝝ q̄rtā ſm quoſ
dam ſit fuit heres inſtitutus de hoc vi
de.j.Legitima.§.xx.
Quis ordo āt ſit tenēdus i ſoluēdo 13
creditoribꝰ aut legatarijs.Rñ. ſз Ray.
ſi creditores ꝛ legatarij ſimul veniāt.
pˀrio eſt ſatiſfactū creditoribꝰ.ſз ſi veni
ant ſeꝑatiз liberat̄ h̄rs ſoluendo ꝑ illū
ordinē quo venerūt:dūtñ nihil faciat
in dolo:ꝛ creditores poſtmōuз venien
tes nō dñt ingetare heredeз:niſi remā
ſerit ei de hereditate.ſз h̄nt ius ſuū ſal-
uum ꝯ legatarios.Si tñ heres ſcit vel
credit vl̄ dubitat ꝙ h̄rditas nō extēda
tur vltra debita.ſiue fuerint ex ꝯtctu ſi-
ue ex maleficio vel q̄ſi nihil dз dare le
gatarijs donec ſatiſfecerit creditoribꝰ
ꝛ idem modus tenendus ē in ſatiſfaci
endo ꝑus creditoribꝰ prioribꝰ ꝛ in iur̄
potioribus.Et ſi h̄rs hūc ordinē muta
uerit primo.ſ.ſoluēdo legatarijs vel ſe
cūdarijs creditoribꝰ prīuſq̄ȝ potioribꝰ
nō ab ſoluitur iforo ꝯſcie.niſi hoc faci
at ignorāter.reputans.ſ. hereditateз
ad oīa ſoluenda ſufficere vel neſciens
hūc eē potioreз creditoreз ſз vl. ꝛ ho.

⁊ no. ꝙ heres pt deducere ante oīa ex-
penſas funeris ⁊ ēt al's neceſſarias q̄s
fecit cā hr̄ditatis. vt i teſtō ⁊ iuentario
⁊ breuiter qn̄ debita totā hereditatem
hauriūt. heres dꝫ eē imunis a lucro ſi-
cut ⁊ a grauamīe. C. ð iure deli. l. ſcim⁹
inuentariū aūt dr̄ ſcriptura quā dꝫ he
res incohare ſꝫ leges infra. xxx. dies a
morte teſtatoris vel poſtq̄ ſcit heredē
ſe eſſe iſtitutū: ⁊ deſcribere ibi oēs res
defuncti ſub teſtib⁹ ⁊ dꝫ illā ꝯficere. j.
lx. vel. j. ānū. ſi remote ſūt res. ⁊ tūc nō
tnr̄ creditorib⁹ vltra qð iuentū fuerit
in hereditate. aliter ſi nō fecerit iuenta
riū. tenebitur iſolidū. d. l. ſcimus. Hoc
itellige in foro ꝯtentioſo. Sec⁹ in foro
aīe. Itē nota ꝙ lꝫ obligatio teſtamen
ti trāſeat ad heredē nō tn̄ ꝑiculū ꝑiu
rij ⁊ hmōi: que nō pn̄t excedere ſingu
larem ꝑſonā ſm Hoſt.

14 ¶ Quid ſi plures ſint heredes. quō
tenentur ad debita vel legata. ℞. regu
lariter qlibꝫ hr̄s tnr̄ ꝓ hereditaria ꝑte
C. de ac. here. l. ij. Excipiūtur. v. caſus.
Primꝰ ſi aliqd ſit in obligatiōe faciē-
di. vl̄ n̄ faciēdi tūc. n. qlibꝫ tnr̄ iſolidū
ff. de ꝟ. ob. l. i executōib⁹. vt ſi teſtōr ꝓ
miſit ſe aliqð op⁹ factuꝝ vl̄ ꝓmiſit ꝑ
ſe ⁊ heredē nō fieri: qmin⁹ ꝑ fūdū ſu
um ire liceat qlibꝫ heredū ad hoc iſoli
dū obligat̄. Scðs ſi res q̄ dꝫ reſtitui in
ſolidū poſſideat̄ ab vno. d. l. ij. ⁊ ff. cō-
mo. l. ſꝫ mihi. §. heres. Terti⁹ i alimen
tis legatis. q2 ꝓ volūtate defūcti vel iu
dicis vel ab vno i ſolidū. vl̄ a plib⁹ ꝓ
ꝑtib⁹ deſignatis petūtur. ff. ð ali. le. iij.
Quart⁹ ſi teſtōr ab vno heredū lega-
uit creditori hereditario ꝯpēſandi aīo
tūc ille hr̄e on⁹ ſuſtinebit vſqꝫ ad q̄ti-
tatē legati. vꝫ vt hr̄s ſoluat ſibi itegrū
legatū vl̄ creditor voluerit legatū. hr̄s
ſoluat ſibi de portiōe ſua tātā q̄titatē
ad quātā aſcendit legatū. ff. de le. ij. cū
ab vno. Quītus i expēſa funeris vxo-
ris q̄ nō tm̄ aſtrīgit hr̄des ꝓ heredita-
rijs portōib⁹. ſꝫ ēt virū ꝓ portiōe q̄ ꝑ-
uenit ad eū de dote vxoris vtputa ſi ꝑ
uenerūt ad eū cētū ⁊ i hr̄ditate ſt ducē
ta. ipe vir tnr̄ ꝓ tertia ⁊ hr̄des ꝓ dua-
bus ꝑtib⁹. vt i. l. veluti. ff. ð re. ⁊ ſū. fu.

¶ Quid ſi heres eſt pupillus: nunqd 15
poterit differri debitoꝝ ſolutio. ꝑtextu
pupillaris etatis. ℞. n̄. C. de acq. here.
l. ſub ꝑtextu. ⁊ ſi heredes vl̄ executores
nolūt ſoluere legata ad pias cās. eps̄ ꝑ
miſſa monitiōe ad hoc cogere dꝫ extra
de teſt. tua. ⁊ c. ioānes. etiā ſi a teſtōre
id cōtigerit interdici.

¶ Heremita. an gaudeat priuilegio 16
clicali. vide. ſ. abſolutio. ij. §. i.

Hereticus: Quid ꝓprie faciat quē
hereticū. dic ꝙ duo. ſ. error in fi-
de ⁊ ꝑtinacia. ⁊ hoc eſt qð dicit. car. in
cle. i. de ſū. tri. ꝙ errās ꝑ ſimplicitatem
nullo mō pt dici heretic⁹. ⁊ ꝑ ꝯn̄s nec
excōicat⁹ ꝑ ꝟbū ꝑtinaciter poſituꝫ in
d. cle. nā q ꝑ ſimplicitatē errat nō ꝑti-
naciter credit imo talis poſſet mereri.
Pone exēplū. vt q2 aliqs ſimplex au-
diens ꝑ̄dicatōē ſui epi q ꝑ̄dicat aliqd
ꝯ fidē. illð credi aīo obediendi fidei
ꝑat⁹ tn̄ corrigi talis meretur q2 iudica
ex itentōe. ⁊ ēt ſꝫ Inn. q2 hec n̄ ē fides
ei⁹ ſꝫ ſua fides ē fides ecclie. vult dicer̄
ꝙ cū credat hoc q2 credit eccliā ſic te
nere iſerr̄ ꝙ n̄ credit niſi ecclia ſic tene
at. potati⁹ ergo credit ꝙ tꝫ ecclia cū nō
ꝑ̄ciſe in hereat. niſi ſub hac tacita ꝯdi-
tiōe. hoc tn̄ itellige niſi erraret i talib⁹
in qbus nullatenus ignorātia excuſat
vt in his q̄ ſūt de iure naturali.

¶ Quero nūqd dubius in fide ſeu nō 1
credens firmiter ſit heretic⁹. ℞. ſꝫ lau.
aliqn̄ qs nō firmiter credit ex ifirmita
te animi. nō tn̄ ꝑtinaciter i ſiſtit. tūc n̄
eſt heretic⁹. imo ſi recedit ab illa dubie
tate reſiſtēdo ei meret̄. ſi āt ꝑtinaciter
iſiſtit eſt heretic⁹ vt i. c. dubi⁹ de heret
ꝓ hoc eſt caſus ſingularis in. c. dam-
nat⁹. de ſū. tri. vbi nō dānatur Ioachiꝫ
lꝫ dixerit erroneū q2 paratus fuit cor
rigi. ⁊ ſe ſubiecit determinatiōi ecclie.
⁊ ille tm̄ dr̄ ꝑtinaciter ihērere herēſi. q
nō eſt ꝑatus corrigi ad mādatū ſuꝑio
ris. ⁊ ſic no. ꝙ ſola ꝑtinacia eſt que fa
cit hominem hereticum. idem Car-
dina. licet large quilibet errās in fide
poſſit dici hereticus. ſed talis non eſt

excõicatus niſi ſit cũ ꝑtinacia: de hoc
vide.ſ. fides.§.ij.
2 ¶ Quid ſi aliqs idiota publice, dicat
truſando ſi nõ habeo vxore in hoc ſe-
culo in habebo i alio.an inqſitor pote
rit ꝯ eũ ꝓcedere.vr̃ ꝙ ſic dixit ꝯ euan
geliũ quod dicit.nõ nubent ⁊c. ꝯrium
tꝫ laud.dum tñ ꝑtinacier ille non per
ſiſtat.idem Cardi.
3 ¶ Officiũ inqſitores hr̃icoꝝ ꝑdurat
poſt morté ſũmi põtificis.ét q̃ ad ne-
gocia nõ cepta vel q̃ nõdum merſerãt
extra aliq li.vi. Sꝫ nõ pñt ꝓcedere ꝯ
epm ⁊ ſuꝑiores niſi in lr̃is ſit expreſſũ
Si tñ de eis aliqd intellexerint.dñt pa
pe nũciare extra eo.inqſitores li.vi. ité
nõ pñt ſe itromittere de diuinatiõib⁹
ſeu ſortilegijs.nec de qõnibus vſuraꝝ
ét ꝯ illos qb⁹ reſtitutionem vſuraꝝ in
pnia iniũxerũt ꝓ heresi. ⁊ illiſe ⁊ ſua
ad hoc obligauerũt.extra.e.accuſatus
li.vi.vbi ét habetur ſinglr̃ ꝙ inqſito
res heretice prauitatis nõ dñt ſe intro
mittere de diuinationib⁹ ſortilegijs ⁊
hmõi.niſi ſaperét hereſim mãifeſte.⁊
glo.in ver.ſaperent dicit ſicut eſt circa
aras idoloꝝ.nepharias preces emitte
re.ſacrificia offerre demones cõſulere.
vel eoꝝ rñſa ſuſcipere.vl̃ aſſociãt ſibi
ꝑꝑ ſortes exercenda hereticos vel ꝑdi
cta faciũt cũ corpore ⁊ ſanguine chri-
ſti vel in ſortibus. vt poſſit hére rñſa
pueꝝ rebaptizant ⁊ his ſiſia. vide etiã
pa.ad hoc in.c.i.de ſor.vbi dicit ꝙ cõ
ſulere demones.⁊ expectare.eoꝝ reſpõ
ſa.facere eis preces ⁊ ſacrificia ꝯmitti
tur idolatria.idẽ cũ fiunt cũ hoſtia cõ
ſecrata vel rebapizando aliquẽ. Sec⁹
aũt vbi iſta vel ſiſia nõ accidunt.lꝫ in-
uocentur demões. vt ꝓuocent animũ
mulieris in peccatũ naꝫ lꝫ iſtud ſit in
ſe grauiſſimum pctm̃ nõ tamen ſapit
hereſim:qꝛ propꝛium demonis eſt ten
tare creaturã.nec poteſt inqſitor ſe im
pedire etiã ſi ſapiant hereſim dummo
do nõ manifeſte. nec põt cognoſcere
an ſapiat hereſim quia iuriſdictõ eſt ſi
bi tributa exiſtente ſcilicet illa qualita
te notorietatis vt dicit glo.in.d.c. ac-
cuſat⁹. Sec⁹ dico vbi ipe vellet cogno
ſcere an ſapiat manifeſte. ⁊ ita itellige
gl.in.c.i:de offi.dele.li.vi.q̃ vr̃ ꝯria gl.
allegate idem tꝫ oldra. dicens ꝙ ſiqs
inuocat demones. vt ſciat futura.ſapit
hereſim manifeſtã. qꝛ qd̓ eſt ꝓpꝛium
creatores.attribuit creature. Si autẽ
ad ꝓuocãdũ tentationẽ carnis. nõ ſa-
pit hereſim manifeſtam.hoc verũ qñ
facit ꝑ modũ iperij.vt vꝫ ſi pncipat.ſe
cus ſi vt ipſum adoraret.tunc ſaperet
hereſim manifeſtam.
¶ Quid de illo q oſculat̃ ſepulchruꝫ 4
machometi vl̃ aliqd facit ad ei⁹ vene-
rationẽ ſicut alij ĩfideles.Re. Alexã. de
alex dicit ꝙ ſi ille facit qꝛ ita credit ⁊
lõ ꝓfitet̃ ſic eſt apoſtata ⁊ hr̃icus ⁊ ex
cõicat⁹. Si vo hoc facit ſolo verbo vl̃
per metũ:nõ in corde:tunc peccat mor
taliter non tñ eſt hr̃icus nec excõica-
tus. Idem dicendũ de eo qui abnega
uit fidem timore mortis vel metu tor-
mentoꝝ nã talis lꝫ peccauerit mortaliſ
ſime.tñ propꝛie nõ eſt heretic⁹ nec ꝑ
ꝯñs excõicatur.nec eſt neceſſe ꝑꝑ hoc
ꝙ vadat ad Papam:vel epm pro ab
ſolutione obtinenda.
¶ Quid ſi inuocator demonũ in iu- 5
dicio corã inqſitore abiurauit hereſim
ſi poſtea inuocauit.ſit dicẽdus relapſus
⁊ pena relapſi puniri. Ge.in.d.c. accu
ſatus dicit ꝙ fuit ꝯſultũ ꝙ nõ. Sed di
ſtinguit ipe. ꝙ aut ille inocabat demo
nes.putãs ipſos poſſe facere id ad qd̓
inocabantur ex ipſoꝝ ptãte actiua. Et
tunc ſm Lap.talis eſt hr̃icus cũ illis
attribuat qd̓ ẽ dei ꝑ queꝫ omnia facta
ſunt. Jo.prio.xxvi.q.v.epi.tex.expreſſe
appellat hr̃icos querẽtes a diabolo oc
culta. Aut inuocabat demones nõ tñ
credẽs eos poſſe opari ex ſua ptãte ac
tiua totalr̃.lꝫ ad id qd̓ ẽ ei⁹ nãe: ſicut
eẽt vt tẽtaret mulierẽ ad ꝯcupiſcẽtiã ⁊
tũc lꝫ ſit malũ nõ tñ vr̃ heretic⁹ qꝛ do
minus vocat eũ tentatoreꝫ.
¶ Quid ſi aliqs ꝯhat cũ vna lr̃e ma 6
trimoniũ ꝑ vba de pñti. ⁊ poſtea illa
viuẽte ꝯhat auctoritate ꝓpria cũ alia
an poſſit inqſitor ꝯ talr̃ ꝯhentẽ inq-

vere. quatr ſentiat de ſacro mrĩmonĩ
So. Lap. dicit ꝙ fuit ↄſultũ ꝙ ſic. Et
ꝑ hoc facit q: hrticus dr q ↄmittit in
vno ex ſacris ecclie. ſ3 ille facit ↄ̃ ſacr3
mrĩmõy qꝺ h3 de ſua, ſpõ ut retineat i
diuiduã vitã cũ illa cũ q̃ ↄtraxit. vt in
c. fi. de ↄditionib⁹ appoſitis.
7 ¶ Si heretici ↄuertant nũqd reſtitu-
entur eis vel eoꝝ filijs bõa. R. non ſed
ipo iure oia ↄfiſcata ſũt. extra eo. ver-
gentis z. c. cũ ſcõs in. vi. eo. ti. niſi eis
ad coꝛ reuerentib⁹ z abnegãtib⁹ here
ticoꝝ cõſoꝛtiũ: miſereri aliqs voluerit
d. c. ꝟgentis. S3 l3 ipſo iure bona he
reticoꝝ ſint ↄfiſcata. tñ occupari non
pñt niſi pꝛecedente declaratiõe. vt di-
ctũ eſt. s. Abſolutio. i. §. xix.
8 ¶ Nũqd poſt moꝛtẽ heretici poterũt
occupari bona ei⁹ ſi de hereſi nõ fuit
in eius vita declaratũ. R. poterũt ſi po
ſtea declaratur. d. c. accuſatus.
9 ¶ Quis ẽt dicat hereticus. Dic q de
fide falſa3 opi. inuenit vel inuẽtã ſeqtur
xxiiij. q. i. hec eſt fides. Immo ẽt q cir
ca fidẽ dubi⁹ eſt extra eo. c. i. Itẽ here
tic⁹ ẽ ille q male ſentit de ecclie ſacris
extra eo. ad abolẽdã Tertio qui male
ſentit circa veritatẽ ſacre ſcripture. xx
iiij. q. iij. hereſis. Quarto q aduerſus
romanã eccleſiã agit z ei⁹ dignitatẽ a
dño traditã auferre conat. xxij. di. oẽs
Quĩcq̃ ꝟo. ſ3 nõ ita ꝓpꝛie dr heretic⁹
qlib3 excõicatus. iiij. q. i. quod aũt Si
militer z ſimoniacus. i. q. i. quiſquis.
10 ¶ Utꝝ heretici ſint vitãdi. R. poſſu3
z debeo eos monere z inducere. vt ad
verã fidẽ redeant. In alijs nõ l3 eis cõ
municare q: excõicati ſunt extra eo.
excõicam⁹. z ꝑ ꝓceſſũ curie ſunt excõi
cati excõicatione papali.
11 ¶ Poteſtates ſeculares dñt moneri z
ẽt ſi neceſſa eſt ↄpelli ꝑ eccliaſticã cen
ſurã oẽs hereticos ab ecclia denotatos
de ſuis ꝓuincijs exterminare. z cũ de
nono qs eligit i ptãte3 ꝑpetuã vel tpa
le3 de hoc iurare. z ſi ꝓpter ſuã negli-
gentiã aliqs talis dñs fuerit excõica-
tus. z nõ ſatiſfecerit. i. ãnũ d3 intimari
pape vt ipe oẽs vaſallos ei⁹ a fidelita
te ipſi⁹ denũciet abſolutos z terrã ſuã
catholicis exponat occupãdã z illũ ſi
expedire videbit a ſua dignitate depo
nat extra eo. excõicam⁹. §. moneãtur.
¶ Archiepi z epi q circa extirpãdos 12
hereticos fuerit negligẽtes dñt põi z
alij ſubſtitui q h velint z poſſit extra
excõicamus. §. fi.
¶ S3 qliter inqrendi ſũt hrtici. R. ſi 13
papa dat certã foꝛmã illã tenẽda ẽ als
pñt qri ꝑ accuſationẽ inqſitões z de-
nũciatiões. itẽ tenẽt dioceſani ꝑ ſe vel
ꝑ alios ſaltẽ ſemel i ãno. qrere hrticos
vbi fama ẽ eos hitare z illos qs cre-
dũt aliqd de h ſcire dñt ↄpellere iura
re vt idicent ſi qs hñt ſuſpectos ꝑꝑ oc
culta ↄuẽticula vl alia ſigna extra eo.
excõicam⁹. §. adijcim⁹. Suſpect⁹ ãt ſi
vocat⁹ ↄfitet z ſperat de coꝛrectiõe pt
ei iũgi pnia ſalutaris. Si aũt negat z
tñ ſit ifamat⁹ iducet ei purgatio quã
ſi ñ pſtiterit excõicabit. z vſq3 ad ſatiſ
factiões ↄdignã ab oib⁹ euitabit Et ſi
ꝑ ãnũ ſic ſteterit. ex tũc velut hrtic⁹ cõ
dẽnetur vt in. d. c. excõicam⁹. §. q aũt.
¶ Quali pena hrtic⁹ punit. R. qdru 14
plici. ſ. excõicatõe depoſitõe reꝝ abla-
tione z militari pſecutione. excõicatio
ne. q: ois hrtic⁹ ſiue occult⁹ ſiue mãi
feſtus eſt ipo iure excõicat⁹. xxiiij. q. i.
c. i. z. ij. z extra eo. excõicam⁹. i. z. ij. ſe-
cũdo depoſitõe. q: idiſticte ſiue clic⁹ ſi
ue laic⁹ ẽt papa vel iperatoꝛ vel qlib3
ali⁹ d3 depoñi ab oi dignitate. xl. di. ſi
papa. xxiiij. q. i. q ↄ̃ pacẽ. z ab oi offõ.
z bñficio expoliari z ſi clicus ſit d3 de
gradari. Et demũ qlibet talis d3 relin
qui arbitrio ſeclaris ptãtis aiaduerſio
ne debita puniẽdus ſc3 crematiõe niſi
ↄtinuo poſt dephenſiões erroris ad fi
de3 velint reuerti z errorẽ ſuũ abiura
re z ſatiſfactiões exhibere. z ſic redeũ-
tes debent ꝑpetuo carceri retrudi ex-
tra eo. excõicam⁹. ij. §. ſiqui. z no. ꝙ ẽt
ſũt relinquẽdi iudicio ſeculari q dep-
henſi fuerũt icidiſſe i abiuratã hrſim
Tertio punit reꝝ ablatiõe q: bõa eoꝝ
ipo iur ſũt ↄfiſcata. ſ3 tñ executio ipſi⁹
ↄfiſcatõis vl bonoꝝ occupatõ ñ d3 fie

ri ꝑ pͥncipes ſeculares. añq̄ꝫ ꝑ iudicez
eccľiaſticū ſnia ſupˀ eodē crie fuerit pro
mulgata extra eo.cū ſ₃.li.vi. De h̄ vi-
de.ſ̄.abſolutio.i.§.xix. Quarto punit
militari pſecutōe.q̄ꝛ ſi alr̄ ñ p̄t fieri ma
nu armata ſūt ab eis bōa oīa auferēda
15 ℂ Quid de vaſall' hr̄ticoꝝ.R̷.abſolu-
ti ſūt a debito fidelitatis homagij ꝛ to
tiꝰ obſequij q̄cūq̄ꝫ lapſis māifeſte i he
reſi₃ aliq̄ pacto q̄cūq̄ꝫ iſirmitate tene-
bātur aſtricti.extra eo.c.fi.idem de va
ſallis dñoꝝ q ſūt negligentes ꝯ hereti
cos vt.ſ̄.dictum.eſt.§.xij.
16 ℂ Quā penā icurrūt credētes recepta
tores defenſores. ꝛ fautores hr̄ticoꝝ.
R̷.q̄libꝫ tal' ē excōicatꝰ.ꝛ ſi nō ſatiſfece
rit.j.ānū extūc ipo iur' ē īfamis nec ad
publica officiā ſeu ꝯſilia.nec ad eligen
dos alios ad h̄ nec ad teſtimōiū d₃ ad
mitti:nec p̄t ꝯder' teſtm̄ nec ad alicuiꝰ
hr̄ditatis ſucceſſiōez accedere nullꝰ q̄-
q̄ꝫ eis ſupˀ q̄cūq̄ꝫ negocioſ₃ ip̄e alijs co
git' vēdere. Si iudex ē ei ſnia nō v₃.ſi
aduocatꝰ ñ admittit' eiꝰ p̄rocinīū.ſi ta
belio ñ valēt eiꝰ iſtr̄a ꝛ ſic i ſilibꝰ. Si
vo ſit cl'icꝰ ab oīa offō ꝛ bñficio d₃ de
pōi.ꝛ illi q tales poſtq̄ꝫ fuerit ab eccľia
denotari euitare ꝯtēpſerit.d₃ excōicari
extra.e.excōicamꝰ.i.§. credētes. Item
oēs cl'ici q talibꝰ exhiberēt eccľiaſtica
ſacr̄a vel traderent eccľiaſtice ſepultu-
aut elemoſynas ſeu oblatōes eoꝝ rece
perēt dñt p̄uari ſuo offō ad qđ nunq̄ꝫ
reſtituent' ſine īdulto ſedis aplice ſpāli
lr̄ ꝛ regulares.q̄rū ēt p̄uilegia i locis
nō ſuent' eis vt i.d.c. excōicamꝰ.§.ſāe
cl'ici.ꝛ no.ꝙ ip̄i credētes hr̄tici ſūt di-
cendi.extra.e. excōicamꝰ.ij.de hac mā
vide.ſ̄.excōicatōe.i. ꝛ.ij.
17 ℂ Qualr̄ hr̄tici ad fidē redeūtes reci
pi dēant.R̷.dñt ad arbitriū ſui epi ab
iurar' errorē ꝛ ꝙ firmit' tenebūt fidē ca
tholicā.i.q.vij.q̄tiēs.ꝛ d̄ ꝯſe.di.ij.ego
berēgariꝰ ex̄.e. ad abolēdā. Qđ ſi pꝰ
abiuratōz vl' poſtq̄ꝫ ad arbitriū epi. ſe
purgauerit.dep̄hēſi fuerit in abiura-
ta₃ hereſi₃ icidiſſe iudicio ſeculari ſūt
ſine vlla penitus audiētia relinquendi
vt in.d.c.ad abolendam

ℂ Utꝝ cū redeūtibꝰ ab hr̄ſi diſpēſari 18
poſit.R̷.iur' q̄dē cōi tales exq̄ recōcilia
ti ſūt ad laicā cōionez recipiūt'.i.q.vij.
c.i.adhibet' ēt q̄n̄q̄ꝫ circa eos q̄druplex
diſpēſatio.ſ.ſemiplēa.vt ſolū recipiāt'
i ordibꝰ añ hec oīa ſuſcept̄i.i.q.i.ſiq̄s
hr̄tice.Plena vt poſſint ſacerdotes fie
ri.i.q.vij.ꝯuēiētibꝰ.Plēior vt poſſint
eē epi.xij.di.nos ꝯſuetudinē.Pleniſſi
ma vt ēt ad ſupiores dignitates p̄mo
ueri poſſint.xxiij.q.iiij.ipſa pietas
ℂ Utꝝ p̄latꝰ hereticus vel ſciſmaticꝰ 19
habeat ptātez ſpūalez.R̷.ſ₃ Tho. ſcda
ſcđe.q.xxxix.Duplex ēptās ſpūal' vna
q̄dē ſacr̄alis.alia iuriſdictōalis.Sacr̄a
lis q̄dez ptāseſt q̄ ꝑ aliquā ꝯſecratōez
ꝯfert'.ꝛ tal' ſ₃ ſuā eſſentiaz remāeat in
hoīe q̄ꝫdiu viuit:ſiue in ſciſma:ſiue i he
reſi₃ labatur qđ p₃ ex h̄ ꝙ rediens ad
eccľiā₃ nō iteꝝ ꝯſecrat'. Si tñ tales vſū
ptātis amittūt ita ꝙ ñ l₃ eis ſua ptāte
vti.ſi tñ vſi fuerit effectū hñt i ſacr̄ali
bus:q̄ꝛ i his hō nō opatur niſi ſicut in
ſtr̄m dei.vñ effectꝰ ſacr̄ales nō exclu-
dūtur ꝑꝑ culpā quācūq̄ꝫ ꝯferētis ſacr̄₃
Ptās āt iuriſdictiōalis eſt q̄ ex ſimpli
ci iniūctiōe hoīs ꝯfertur:ꝛ idō nō imo-
biliter adheret.Et in ſciſmaticis ꝛ he-
reticis nō manet.vnde nec pñt abſol-
uere nec excōicare.aut indulgentias fa
cere.Aut aliud hmōi.ꝛ ſi fecerint nihil
actū eſt.vij.q.i.nouacianus.
ℂ Quid autē ſit ſciſma.dic ꝙ eſt ab 20
vnitate ſeu ad vniuerſitate fidei illici-
tus diſceſſus:ꝛ dr̄ a ſciſſura que ꝑ ipm
fit.xxiiij.q.i.ſciſma.
ℂ Que differentia eſt inter ſciſma ꝛ 21
hereſim.R̷.ſ₃ Rai.hereſis in p̄icipio
ſui h₃ peruerſu₃ dei dogma.qđ nō ha
bet ſciſma.ſ₃ in fine ꝯfingit aliquē he
reſim.vt recte videatur ab ecclesia re-
ceſſiſſe.xxiiij.q.iij.inter hereſim.Poſ-
ſet igitur dici ꝙ talis eſt dr̄ia q̄lis ē in
ter diſpoſitionez ꝛ habitum. inter cau
ſam ꝛ cauſatū Primo eni₃ dr̄ ſciſma.
S₃ cū ptinaciter inheſit ſue ſecte aſſe
rens nō eē obediēdū romane eccleſie
eſt hereſim q̄ꝛ peccat illo articulo.Sā
ctam eccleſiam catholicam. Omnis.

enī ħrticus ē ſciſmaticus. ſꝫ ñ ecōuer
ſo. De h̄ vide ſ.excōicatio.vi.§.ij.

22 ℂ Qualiter ſciſmatici puniūtur. R̄. q
deo gdē legūtur mirabil'r puniri. vt da
tan.ꝛ Abirō q hiatu terre abſorti ſunt
numeri.xvi. Itē.x.trib⁹ q̄ Jeroboā ad
heſerunt date ſunt i diſpſionē.iij.regū
xij.ꝛ.xiij.ꝛ alijs multis exemplis . ab
homie quoq; ſiue a iudice puniunt p
excōicationē vel depoſitionē.xxiij.di.
in noie dn̄i extra.e.c.ij. Itē puniūt p̄e
cunial'r.ar.xxiij.q.vij.ꝙ autē. Item ſi
neceſſe ē manu ēt militari:ſiue arma
ta.xvij.di.nec licuit.xi.q.i.petimus.

23 ℂ Quod ſit graui⁹ peccatū ſciſma vl'
hereſ. R̄. ſm Tho.vbi.ſ. Hereſis ſim
pliciter ē graui⁹ peccatū:q2 eſt pecca
tū ɔ̄ ipm deū ſm ꝙ i ſe eſt p̄ma veri
tas cūfides inititur. Sciſma aūt eſt cō
tra eccleſiaſticā vnitatē q̄ eſt min⁹ q̄
ipſe de⁹. Ex aliqua tñ circūſtantia ɔti
gere poſſet ꝙ aliqs ſciſmaticus gra
ui⁹ peccaret q̄ aliqs infidelis.ꝛ hoc p
pter maiorē ɔtēptū.vel ꝓp maius pe
riculum ꝙ iducit vel huiuſmodi.

24 ℂ Qual'r redeuntes a ſciſmate ſīt rci
piēdi. R̄. ſciſmatic⁹ volēs redire dꝫ ab
iurare ſciſma ꝛ ſatiſfacerē ad mādatū
ecclie.ꝛ dꝫ rcipi cū man⁹ipoſitiōe . vt
accipiant ſpūſ ſcm̄.q extra ecclaꝫ no
eſt nec dari pōt.xxiij.q.i. didicimus
ꝛ.c.pudēda.ꝛ.c.ſciſma. ꝛ ſiquis recō
ciliat⁹ dicat ſecū circa ordines diſpēſa
tū pbare dꝫ.vt extra de ſciſma.c.ñ.

25 ℂ Quis pt diſpēſare cū ordiat] ab he
retico ſciſmatico:vel excōicato. R̄. ſm
Ho. ſi ſciēter ꝛ alij ordinē receperūt.
tūc ſol⁹ papa diſpenſat. Si ho ex igno
rātia nō tñ ſupia.tūc p diſcretū p̄latuꝫ
cū talib⁹poterit diſpēſari.extra d ord.ab
epi.q re.c.i.ꝛ.ij. Sꝫ i epatu ſol⁹ papa
diſpēſat.extra d elec.q2 diligētia. ꝛ de
fic ordiat] hēs.j.ordiat⁹.§.pe. ꝛ ñ.

26 ℂ Alieatōes facte a ſciſmaticis ñ va
lēt vt.ſ.excōicatiōe.vi.ꝛ qui initiat eis
eſt excōicatus.vt ibi.

27 ℂ Plura ēt ɔ̄ hereticos p̄ter p̄dicta
hn̄tur.i.vi.ꝛ d ſepeliētib⁹.hrticos cre
dētib⁹ rceptatorib⁹.dēſenſorib⁹.vel fau
torib⁹.habes.ſ.excōicatione.ij.

ℂ Heretici cū oib⁹ fautorib⁹ ꝛ alijs 28
nūc dict] ꝛ ipoꝝ filij vſq; ad ſcdaꝫ ge
nerationē ad nullū eccliaſticū bn̄ficiū
ſeu offm̄ publicū admittūtur alr irritū
ē extra.eo.qcūq; qd itellige p lineā pr̄
nānā p mr̄nā ñ.pūiūt niſi vſq; ad p̄i
mū gdū extra.e.ſtatutū.Itē oēs viri ec
clīaſtici q̄ ad p̄ces taliū rceperunt digni
tates vl' bn̄ficia eccliaſtica puati ſūt.ꝛ
ſi rcepit ſciēter nō dn̄t in poſterū ad
mitti ad talia vel ſilia itē filij taliū pſo
naꝝ nō ſunt i ptāte pr̄na.ſꝫ ſunt ſui iu
ris vt i.d.c.quicūq;.

ℂ Quid ſi qdā dn̄i egritudie ɔcūbe 29
rēt petierūt hrticos ɔſolaturos. vt ab
eis ſm ɔſuetudinē eoꝝ ɔſolatōeꝫ rcipe
rēt.ſ.p man⁹ ipoſitōeꝫ.ꝛ ſic deceſſerūt
Sꝫ mō filij vl' hr̄des volūt pbare ꝙ
ipi dfuncti ñ ſane mēt] effecti ſuſcepit
vl' p⁹ p̄ditā loqlā.nūqd audiri dn̄t. R̄.
ſi tales dū viuebāt erāt diffamati vl' ſu
ſpecti de hrſi.vl' ñ ɔſtiterit ꝙ ipi ſane
mēt] exūtes petiert.hr̄des nō dn̄t ad
mitti.alioquī admitti pn̄t ad pbāduꝫ
nō p vxores.filios familiares. aut ali
quos de ſuis.ſꝫ p teſtes fidedignos ꝛ
fidei zelatores extra eo.fily.li.vi.

ℂ Illi q poſt abiuratiōeꝫ erroris vel 30
poſtq̄ ñ ꝓprij antiſtit] examiatōe purga
uerit. dep̄hēſi fuerit i abiuratam here
ſiꝫ recidiſſe.q̄uis ſine vlla pēit⁹ audiē
tia reliquēdi ſint iudicio ſeclari. ſi tñ
pnie ſigna i eis appeāt māifeſta ꝛ peti
erit hūilit' ſacra pnie ꝛ eucariſtie. nō
ſūt dnegāda extra eo.ſuper eo.li.vi.

ℂ In iqſitiōe cris hereſis ēt excōicati 31
ꝛ participes atq; ſocij criminis ad te
ſtimonium admittuntur preſertim in
defectum aliarū pbationum ɔ̄ hereti
cos credētes.fautores ꝛ dēfenſores eoꝝ
ñ ex numero teſtium. aut perſonarum
tam deponentiū q̄ ɔ̄ quos dponitur
qualitate aut alijs circumſtantijs non
falſa dicere preſumantur extra eo. in
fidei.li.vi.ſimiliter illi admittūtur qui
ſup facto hereſis iurauerūt dicere ve
ritatē.tā de ſe.q̄ de alijs.ꝛ eā celando p
iurauerūt. ꝛ poſtea velint corrigere di

ctū ſuū ꝯ ſe ⁊ alios: ſi manifeſtis indi
cijs appꝑuerit tales ſi leuitate: aut odio
ſeu pecūia: ſʒ zelo fidei velle reuelari.
extra eo. accuſatus lib. vi.

32 ¶ Preſidētes regimini alicꝰ loci licʒ
ſint excōicati: vl̄ ꝺ ſcō ⁊ nō ꝺ iuē iuriſ
dictionē habeāt ad reqſitionez ordina
rioꝝ vl̄ ꝺlegatoꝝ ipſoꝝ: aut inqſitoꝝ
pn̄t ⁊ ꝺn̄t ꝯ hr̄ticos: credētes: fautoreſ
receptatores: ⁊ ꝺfenſores eoꝝ ſuū offi
ciū exercere. Et illi q̄ reqrūt eos nō in
currūt aliq̄ ſniaʒ: tn̄ dictis p̄ſidentibꝰ
ꝑꝑ h̄ i alijs nullū ius eſt cōceſſuʒ vel
ꝑmiſſū. extra. e. p̄ſidentes. li. vi.

33 ¶ Suſpectꝰ de hr̄ſi ⁊ ob h̄ citatꝰ: ⁊
q: nō ꝯpet excōicatꝰ eſt: tn̄ excōicatio
nez ꝑ ānū ſuſtiet: ex tūc ē velut hr̄ticuſ
ꝯdēnādꝰ. extra. c. cū cōtumacia. li. vi.

34 ¶ Accuſatꝰ ꝺ hr̄ſi vl̄ ſuſpectꝰ vehe
menti ſuſpitiōe: q̄ hr̄ſiʒ i iudicio abiu
rauit: ⁊ poſtea ꝯmittit i ipaʒ: cenſet̄ re
lapſus: lʒ antea ipʒ hr̄ſis crimen n̄ fue
rit plene ꝓbatū. ſʒ ſi leuis ſuſpitio fu
it: n̄ ꝺʒ iudicari relapſus ſʒ aliter gra
uiter pūiri. ex̄ eo. accuſatꝰ. li. vi.

35 ¶ Qui i vna hr̄ſis ſpē: ſiue i vno ar
ticulo vl̄ ſacro errauit: ⁊ poſtea abiura
uit ſimplr̄ hr̄ſim: ſi poſtea errat i alio
relapſus ē iudicādus. ꝺ. c. accuſa.

36 ¶ Ille ꝺ cuiꝰ lapſu i hr̄ſiʒ an̄ abiura
tionez ꝯſtiterat vl̄ nūc ꝯſtat: ſi poſtea
hr̄ticos receptet: deducat vel aſſociet:
eis ꝺōec mūera ſiue mittat: vl̄ fauorez
ipendat q̄ excuſari nō poſſit iudicari
debet relapſus. ꝺ. c. accuſatus.

37 ¶ Quid ſi qs ꝓ receptatiōe hr̄ticoꝝ
⁊ nō q: eſſet hr̄ticꝰ ſub obligatiōe bo
noꝝ iqſitoribꝰ ſe aſtrixerit ad recipien
dā pniaʒ: ⁊ ea iniūcta ⁊ nō ꝑacta de
ceſſerit. h̄r. cogi ꝺn̄t hr̄des i bōis tpali
bus ad ꝯplendū. Secꝰ ſi talis ſolū ſe
obligauit ad pniaʒ quā iqſitores vel
lent iniūgere: ⁊ ea nondū iniūcta de
ceſſerit. ꝺ. c. accuſatus.

38 ¶ Sacerdotes q̄ iſtruūt hr̄ticos ꝺce
lāda ꝑuitate ⁊ hmōi: ꝺn̄t pena ꝺbita ca
ſtigari. Religioſi etiā hr̄tici ſunt gra
uius puniendi. ꝺ. c. accuſatus.

39 ¶ Statutū loci ꝑ qꝺ ipediret̄ negoci
um inqſitiōis hr̄ticoꝝ nō vʒ: ⁊ ꝺn̄t te
neri illō exhibere ⁊ corrigere extra eo.
ſtatutum. lib. vi.

¶ Inqſitores i certis ꝓuincijs pn̄t ꝓ 40
cedere ſimul vel ſeperatim: put nego
cij vtilitas ſuadebit ex̄ eo. offm̄ li. vi.

¶ In examinatiōe teſtiū ꝯ hr̄ticoſ ꝺn̄t 41
intereſſe due r̄ligioſe ꝑſone: ⁊ ſi pt̄ fieri
ꝑ publicā ꝑſonā ꝯſcribi teſtiū. ꝺ. c. vt
offm̄. Et q̄dē religioſi q̄ fuerit notarij
⁊ alij q̄bꝰ iniūctū eſt. tenent̄ ad ſcribē
dum. vt in. ꝺ. c. vt officiuʒ.

¶ Inqſitores: ſi opꝰ fuerit pn̄t iuo 41
car̄ auxiliū brachij ſecularis: ⁊ ꝯdicto
res ꝑ cenſurā eccleſiaſticā ꝯpellere nō
obſtātibꝰ ꝑuilegijs ꝯceſſis q̄buſcūqʒ ꝑ
ſonis vel religioſis: vel vniuerſitatibꝰ
nec ēt ꝯſtōe ꝺ duabꝰ dictꝭ. ꝺ. c. vt offm̄.

¶ Oēs rectores locoꝝ reqſiti a dio 42
ceſanis vl̄ eoꝝ vicarijs ſeu ab iqſitori
bus: tn̄r iurar̄: ⁊ ꝯuari facere ꝯſtōnes
ꝯ hr̄ticos: fautores: ⁊ defēſores eoꝝ ⁊
eoꝝ filios ⁊ nepotes. Et q̄ iurar̄ nolue
rit ⁊ ꝯuare: hr̄ vt ifamis ⁊ hereticoruʒ
fautor: ⁊ de fide ſuſpectꝰ: nec ꝺʒ hr̄i ꝓ
ꝺn̄o: nec ad aliqꝺ offm̄ publicū vlteri
us aſſumi ⁊ ea q̄ iterīʒ vt rector fecerit
nullā hn̄t firmitatē. d. c. vt officium.

¶ Cōceſſū ē iqſitoribꝰ cōmittere ci 44
tatiōes ⁊ denūciatiōes ſniaꝝ: ⁊ aduo
cādi ꝑlatos ⁊ cleꝝ ⁊ populuʒ loci: put
viderit expedire negocia fidei. Itē ꝓ
cedēdi ꝯ illos q̄ i ꝓuīcia eoꝝ cōmiſe
rūt ipʒ crimē hr̄ſis ēt ad aliā ſe trāſtu
lerit. Itē faciēdi ſibi aſſignari a quo
cūqʒ libros i q̄bꝰ eēnt aliq̄ ꝓceſſus ꝯ
hr̄ticos: ⁊ circa hereticos icarceratos
vna cū ꝑlatis q̄bꝰ ſubſūt: penā eorum
mitigādi vl̄ mutādi. Itē ꝑuādi vl̄ ꝑua
tos nūciādi dignitatibꝰ vl̄ alijs bn̄fici
is eccl̄iaſticis ⁊ officijs publicis ⁊ ho
noribꝰ oēs hr̄ticos ⁊ fautores. Sūt āt
dioceſani reqrēdi: ⁊ ꝺ eoꝝ ꝯſilio faciē
dū: niſi ipi ſciēter talibus cōtuliſſent.
extra. e. vt cōmiſſi. li. vi.

¶ Cōtra xp̄ianos q̄ efficiūt̄ iudei vl̄ 45
redeūt ad iudaiſmū: ēt ſi iſtātes vl̄ me
tu mortis eēnt baptizati ꝓcedēdū ē ſi
cut ꝯ hr̄ticos. Similiter etiā ꝯ eoruʒ

fautores.extra eo.ꝫ li.vi.
46 ¶ Qñ negociū hr̄ſis ɔmittit alicui vl' aliqb⁹ gñalit' i certis locis nō adi mit' ep̄is auctoꝛitas eoꝝ oꝛdiaria vl' ēt delegata:ſi eaʒ hn̄ant.Et vterq3 ēt de eodē ſcō igrere,pſit cōiter vl' diuiſim. Et ſi diuiſim ꝓcedāt : tn̄r cōicare ſibi inuicē ꝓceſſus: ⁊ p vtroſq3 ſimul ſnia pferat:niſi alteri deferat:ꝙ ſi i ſnia nō ɔcoꝛdāt ad ſedē ap̄licaʒ mittāt.extra eo.p h.li.vi. Et itellige ꝙ p̄dictā cōi/ cationē ꝓceſſuū oʒ fieri qñ nihil alid reſtat agēdū niſi ꝙ ſnia ꝓmulget:ꝙ ſi alier nō poſſet cōmode ꝓcedere niſi viſis actis alteri⁹:tūc ſemel tm̄ cōica/ tio tribuat. vt i extrauagāti Bñdicti. xi.que incipit.Ex eo.
47 ¶ Hereticis appellatio inhibita eſt extra eo.vt'inquiſitionis lib.vi.
48 ¶ In negocio hr̄ſis pōt ꝓcedi ſim plr ⁊ d plano:⁊ ſi piculū eēt nō noia tis accuſatoꝛib⁹ vl' teſtib⁹ publice niſi corā aliqb⁹ ꝓuidis p̄cipiēdo d tenēdo ſecretū.ſʒ ceſſāte piculo publicent: vt fit in alijs iudicijs.ex̄ eo. ſtatuta li.vi.
49 ¶ In clemētinis hr̄ p̄mo: ꝙ tā ep̄s q̄ iqſitoꝛ vn⁹ ſine alio pōt citare ⁊ ca pere:⁊ tute cuſtodie mācipare.Sʒ de putare duro carceri:⁊ q magis ad pe nā q̄ ad cuſtodiā videat:vl' toꝛmētis expōere:vl' ad ſniaʒ ꝓcedere ſi pt ep̄s ſiue iqſitoꝛe:nec inqſitoꝛ ſine ep̄o:aut ei⁹ ſup h' dlegato:aut ep̄ali ſede vacā/ te dlegato capli ſi ſui adiuicē copiam poſſint hr̄e.i.viij.dies poſtq̄ ſe reqſie rit.Pōt tn̄ qlibʒ p̄dictoꝝ ɔmittere al/ terivices ſuas.vl' p lr̄as ſignificar' ſuū cōſiliū ⁊ aſſenſuʒ.extra eo.multoꝛum.
50 ¶ Nullʒ carcer vel mur⁹ hr̄ticoꝝ dʒ eē cōis ep̄o ⁊ inqſitoꝛi:⁊ dʒ hr̄e duos cuſtodes.vnū quē volet ep̄s: ⁊ ei ꝓui debit alteꝝ quē volet iqſitoꝛ ⁊ ei ꝓui debit.Et vterq3 eoꝝ pōt hr̄e ſb ſe vnū fidelē miſtrū: ⁊ illi⁹ loci erūt due cla/ ues:q̄rū vn⁹.cuſtodū vnā: ⁊ ali⁹ aliaʒ tenebit.⁊ poterit offm̄ miſtrādi carce ratis ɔmittere ſuo miſtro.⁊ tn̄r p̄dicti cuſtodes an̄q̄ exequāt offm̄ corā eis a qb⁹ aſſignāt:iurare tactis ſcis euāge/ lijs'ꝙ i cuſtodia oēʒ dilıgētiā q̄ pote rūt adhibebūt.⁊ ꝙ alicui icarceratoꝝ nihil loquet' vn⁹:niſi alio audiēte. ⁊ ꝙ ipſis icarceratis fidelr ɔferēt ꝓuiſio nē quā ipi recipiūt ex oꝛdiatiōe cōi:vl' qđ a ꝑentib⁹ vl' alijs pſōis ɔfert' eiſdē niſi ep̄i vl' iqſitoꝛis:vl' ſuoꝝ ɔmiſſario rū oꝛdiatio refraget'.Et eodē mō iura būt p̄dicti cuſtodū miſtri:⁊ corā eiſdē vt i.d.cle.multoꝝ.Notarij iqſitiōis co rā ep̄o cū iqſitoꝛe vel ſbſtitutis ab eis iurabūt ſuū offm̄ fideliter exercere.Et idēʒ fiet de alijs pſonis neceſſarijs ad dcm̄ offm̄.vt in.d.cle.multoꝛum.
¶ Inqſitoꝛ nō pt eē niſi attigerit.xl. 51 ānū.vt i cle.nolētes ex.e.Null⁹ ēt iqſi toꝛ pt ꝓcedere ꝫ officialē aliquē vl' nū ciū romāe curie.vt i extrauagāti. Ioā. xxij.q̄ icipit.Cū ſr.De mā hr̄ticoꝝ vi de mīta.ē.Excō municatione.i.ij.iij. iiij.v.⁊.vi.

Hiſtrio.Uide ſupra. Adulatio.

Homicidiū.i.cōiter qdē.ꝶ.ē hoīs occiſio ab hoīe fcā:⁊ nō ſolūʒ fcō cōmittit.ſʒ ēt ꝟbo.Et ꝟbo tripl'r.ſ.pce pto:ɔſilio ⁊ dēfēſiōe.i.dēfēdēdo homici dā ſuis ꝟbis:ab illis q volebāt ipʒ re trahere vl' ipedire.i.di.ſiqs viduā.Ul' defēſionē:vt cū aduocat⁹ dēfēdit reū i cā criali: vbi accuſatoꝛ ſi nō ꝓbauerit tenet' ad talionē ſʒ glo.Ral.Ul' dēfēſio ne.i.diſſuaſiōe.vt ſiqs diſſuadēdo re/ trahit a bono ꝓpoſito hoīeʒ volētem aliū a moꝛte liberare ſʒ Ral.Et h' itel ligit ei⁹ glo.qñ coꝛrupta itētiōe fit nā ſi mr' filiū volētē aliquē liberare a pe/ riculo moꝛtis retrahat vl' diſſuadeat. q2 timet ne fili⁹ ibi interficiat'.parum vel nihil peccat.
¶ Utꝝ liceat clericis iterficere ſuū iua ſoꝛē.ꝶ.clerici qdē pñt:ſicut ⁊ laici viʒ vi repellere dēfēdēdo ſe ⁊ ſua ar.extra. eo.ſignificaſti.el.ij. Qđ ſi cleric⁹ ita i uadat ꝙ alit' moꝛtē vitar' nō poſſit. nē ſi occidat vl' mutilet' iuaſoꝛē. h' facien do non eſt irregularis.vt i cle.ſi furio ſus.extra eo.
¶ Quid ſi aliqs ſe dēfendendo exceſſe 52 rit modū i dēfendendo.q2 cuʒ euadere